

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 112.566 van 14 november 2002
in de zaak A. 118.383/X-10.878.**

In zake : 1. Leo CHRISTIAENS,
 2. Georgette BAESKENS,
 wonende te 9620 ZOTTEGEM (ERWETEGEM),
 Gaverland 13

tegen :

1. de bestendige deputatie van de provincieraad van OOST-VLAANDEREN,
2. het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat P. AERTS,
kantoor houdende te 9000 GENT,
Coupure 5.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Leo CHRISTIAENS en Georgette BAESKENS op 19 maart 2002 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 14 januari 2002 van de Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening, waarbij, enerzijds, het ministerieel besluit van 24 oktober 2001 betreffende het beroep ingesteld tegen het behoud van de buurtweg nr. 50 te Erwetegem in de stad Zottegem wordt ingetrokken en, anderzijds, de beslissing van 12 april 2001 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen houdende het behoud van een deel van de buurtweg nr.50 te Erwetegem wordt goedgekeurd;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd F. DE BUEL;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 28 juni 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 4 oktober 2002;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. BOVIN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat P. LAMPENS, die verschijnt voor verzoekers, van Bestuurssecretaris S. DE SMIT, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van Advocaat P. AERTS, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd F. DE BUEL;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoekers stellen eigenaar te zijn van een perceel bos, gelegen te Zottegem (Erwetegem), kadastraal bekend Sectie C, nr. 335a; dat blijkens een uittreksel uit de atlas der buurtwegen van de stad Zottegem in de deelgemeente Erwetegem de buurtweg nr. 50 ligt, welke vertrekt op de grens van het kadastraal perceel nr. 337 met het perceel nr. 335a en zo over laatstgenoemd perceel loopt naar de buurtweg nr. 3 (Gaverland); dat verzoekers op 5 augustus 1999 aan het college van burgemeester en schepenen van de stad Zottegem de "afschaffing" hebben gevraagd van het over hun eigendom lopend gedeelte van voornoemde buurtweg; dat tijdens het openbaar onderzoek de eigenaar van het perceel nr. 337 bezwaar heeft ingediend tegen deze aanvraag; dat de gemeenteraad van de stad Zottegem op 13 november 2000 zonder enige redengeving heeft beslist voornoemde klacht "ongegrond" te verklaren en "een gunstig advies uit te brengen voor het gedeeltelijk afschaffen van buurtweg nr. 50"; dat de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen op 12 april 2001 heeft beslist dat "de buurtweg nr. 50 te Zottegem (Erwetegem) behouden blijft"; dat in dit besluit onder meer wordt overwogen dat "ter plaatse vastgesteld werd dat voornoemde weg de enige toegankelijke uitweg biedt die noodzakelijk is voor de uitbating van het bos en dat op perceel 335a van de aanvrager van de buurtwegwijziging de weg reeds geruime tijd wederrechtelijk wordt ingenomen door de aanleg van grachten en beplanting met bomen"; dat verzoekers op 27 april 2001 beroep hebben ingesteld tegen deze beslissing bij de gouverneur van de provincie Oost-Vlaanderen; dat de Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening op 24 oktober 2001 heeft beslist dat "de beslissing van de Bestendige Deputatie van Oost-Vlaanderen van 12 april 2001, houdende afschaffing van het deel van de

buurtweg nr. 50 te Erwetegem wordt goedgekeurd"; dat op grond van onder meer de overweging dat "in dit beroep op 24 oktober 2001 een ministerieel besluit werd genomen dat qua formulering verwarring kon scheppen over het doel dat duidelijk bleek uit de overwegingen, namelijk instemmen met het besluit van de Bestendige Deputatie dat het behoud van de buurtweg inhield; dat het bijgevolg aangewezen is dit besluit in te trekken en anders te formuleren" de genoemde Vlaamse minister op 14 januari 2001 de thans bestreden beslissing heeft genomen;

Overwegende dat de verwerende partijen opwerpen dat de vordering niet ontvankelijk is; dat er vooralsnog geen noodzaak bestaat om over de opgeworpen excepties uitspraak te doen; dat een onderzoek van en een uitspraak over die excepties zich slechts zouden opdringen indien zou blijken dat de grondvoorwaarden voor schorsing vervuld zijn;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de nietigverklaring van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat, wat de tweede door voornoemd artikel 17, § 2 opgelegde voorwaarde betreft, verzoekers laten gelden wat volgt :

"Overwegende dat middels het bestreden besluit de mogelijkheid bestaat dat o.a. de eigenaar van perceel 337 het 'herstel' eist van de buurtweg nr. 50, in het bijzonder het deel dat loopt over perceel 335/a, eigendom van verzoekers;

Overwegende dat precies om reden dat niet duidelijk is of perceel nr. 337 zijn enige uitweg heeft over perceel 335/A via buurtweg nr. 50, werd beslist tot behoud van deze buurtweg.

Dat met bovenstaande uiteenzetting en bijhorende stukken voldoende uiteen werd gezet dat perceel 337 grenst aan de buurtweg nr. 51 (losweg) en langs daar een uitweg heeft naar de openbare weg, terwijl deze uitweg voor de uitbating van perceel 337 de beste weg is gezien hij kaarsrecht loopt (i.t.t. de buurtweg nr. 50) en het tevens door de moerassige ondergrond van perceel 335/A onmogelijk is om daar met zwaar materieel over te rijden om de bomen op het perceel 337 te rooien.

Dat bijgevolg er geen enkel belang is om het bestreden besluit uitvoerbaar te laten, terwijl het nadeel dat verzoekers door de uitvoering ervan zouden oplopen niet enkel zware financiële zorgen zal meebrengen, doch tevens de bestaande natuur zal vernietigen, en aldus een belangrijk beschermd en waardevol agrarisch gebied, gekend en gegund als jachtgebied en belangrijke broedplaats, zal vernietigen";

Overwegende dat, in zoverre verzoekers betogen dat de bestreden beslissing voor hen "zware financiële zorgen meebreng(t)" het aangevoerde nadeel een louter financieel nadeel betreft; dat een financieel nadeel in beginsel niet moeilijk te herstellen is; dat verzoekers in gebreke blijven concrete gegevens bij te brengen die aannemelijk kunnen maken dat de beweerde "financiële zorgen" van zodanige aard zijn dat zij toch moeilijk te herstellen zouden zijn; dat voorts verzoekers' betoog dat het bestreden besluit "de bestaande natuur zal vernietigen, en aldus een belangrijk beschermd en waardevol agrarisch gebied, gekend en gegund als jachtgebied en belangrijke broedplaats, zal vernietigen" een loutere bewering is die door geen enkel concreet gegeven wordt gestaafd; dat daarenboven uit de overwegingen van het besluit van de bestendige deputatie van 12 april 2001 blijkt dat "op het perceel van de aanvrager van de buurtwegwijziging de weg reeds geruime tijd wederrechtelijk wordt ingenomen door de aanleg van grachten en de beplanting met bomen"; dat deze vaststellingen door verzoekers niet worden tegengesproken, dat verzoekers' uiteenzetting geen afdoende elementen bevat die aannemelijk maken dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen in de zin van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

Overwegende dat niet is voldaan aan de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarde om de schorsing van de tenuitvoerlegging te kunnen bevelen; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
veertien november 2002, door :

de H.	J. BOVIN,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

J. BOVIN.